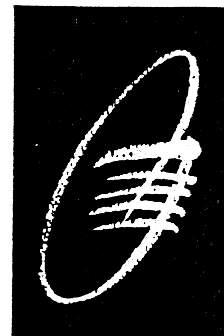
Dinsdag 7 september
Paradiso, 20.30 uur



Gaudeamus
Swammerdamstraat 38
1091 RV Amsterdam
tel: 020-6947349
fax:020-6947258
email:info@gaudeamus.nl
web: www.gaudeamus.nl

INTERNATIONALE GAUDEAMUS MUZIEKWEEK 1999

Toek Numan (1971,The Netherlands) *Il Giocoliere Errante* 16' * a.

Pablo Arcent (1968, Spain) *Ruido de l'âme* 14' * a.

pauze

Alex Hills (1974, U.K.) *Parallels Antithetic* 9' (*1998) b.

Scott Edward Godin (1970, Canada) *Flavour!* 10' * b.

pauze

Alex Pauk (1945, Canada)

Concerto voor harp en orkest b.

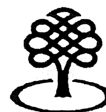
Chris Paul Harman (1970, Canada) *Axle* 12' b.

a. Asko Ensemble
   Ilan Volkov - dirigent
b. Esprit Orchestra
   Alex Pauk - dirigent
   Erica Goodman - harp

^ wereld première
* genomineerd ddor de internationale jury voor the Gaudeamus Prijs

concert IV

Internationale Gaudeamus Muziekweek
De Internationale Gaudeamus Muziekweek is een jaarlijks festival voor eigentijdse muziek met een competitie voor jonge componisten. Inzendingen voor de competitie kwamen dit jaar uit zestien verschillende landen. De internationale jury, die dit jaar bestaat uit Ron Ford (USA/ Nederland), Martijn Padding (Nederland), Michel Redolfi (Frankrijk) en Michael Smetanin (Australië), selecteerde drieëntwintig composities die meedingen naar de Gaudeamus Prijs. Op 12 september wordt om 15.00 uur in Felix Meritis bekend gemaakt wie van de genomineerden de prijs (een bedrag van ƒ10.000-, voor het schrijven van een nieuw werk voor de Gaudeamus Muziekweek 2000) gewonnen heeft.



The Canada Council for the Arts | Le Conseil des Arts du Canada

The SOCAN Foundation

Department of Foreign Affairs and International Trade | Ministère des Affaires étrangères et du Commerce international

Canada

Toek Numan



Toek Numan is geboren in Schagen. Hij studeerde van 1990 tot 1996 compositie bij Geert van Keulen aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam. Hij schreef muziek voor ensembles als Combustion Chamber en Het Amsterdams Kwintet en recentelijk voor TONK. Op dit moment werkt Numan aan een compositie voor pianiste Tomoko Mukaiyama voor een festival in 2000 voor de viering van de vierhondjarige band tussen Japan en Nederland. In de toekomst staan nog stukken gepland voor pianist René Eckhardt en een stuk voor het Orkest de Volharding.

Il Giocoliere Errante (1998) (De dwalende goochelaar) is de titel van een boek uit mijn jeugd. Het stond vol met plaatjes van een goochelende man, die bleek te lopen en jongleren als je de paginas snel doorbladerde. Voor mij is dit de meest eenvoudige en betoverende vorm van film. Doordat je exact kunt volgen wat er gebeurt, wetend dat elk beeld dat je ziet een illusie is, en toch denk je dat wat op papier staat echt gebeurt, dat je iets levends ziet. De partituur van dit stuk is vergelijkbaar. De dirigent slaat de partituur om en de musici goochelen. De snelle opeenvolging van klanken suggereren beweging. Het goochelen is gebruikt als een compositorisch idee: beperkte groepen noten, akkoorden en ritmes vormen mechanismes die in zichzelf ronddraaien, en tezamen een grotere montage structuur vormen.
Il Giocoliere Errante is geschreven in opdracht van het Asko Ensemble met financiële steun van het Fonds voor de Scheppende Toonkunst, als deel van een Film en Muziekproject opgezet door het Asko Ensemble en de Nederlandse Film en Televisie Academie.

Pablo Arcent



Pablo Arcent (1968) is geboren in Ponferrada, Spanje en behaalde zijn diploma aan het Real Conservatorio Superior de Música in Madrid. Sinds 1985 nam hij deel aan verschillende nationale en internationale workshops, van componisten als Luis de Pablo, Cristobal Halffter, Luigi Nono, Francisco Guerrero, H. Lachenmann, E. Nunes en Tristan Murail. De uitvoeringen die hij verzorgde van Stockhausens *Klavierstücke* en werken van Nono, Sciarrino, Lindberg en Grisey hebben zijn inzicht in de twintigste eeuwse muziek vergroot. Hij is ook sterk beïnvloed door de recent overleden franse filosoof Gilles Deleuze. In 1994 werd hij geselecteerd door het Comité International de Lecture van IRCAM in Parijs. Het is ook aan dit centrum dat hij begon met componeren met behulp van computer ondersteunde compositie technieken.
Recente werken zijn *La Ciudad del Tiempo* voor piano, vier slagwerkers en vijf stijkersgroepen, en *Ruido de L'âme (Ars temblorosa)* voor vijftien instrumenten en real time ruimtelijke geluidsprojectie.

Ruido de L'âme ... (Ars temblosa)
'El ruido' - lawaai - is niet grofweg een mate van ongeordendheid. Het is ook een situatie van botsen van materiaal dat in staat is tot uibeelden en lijden op hetzelfde moment. Muziek heeft altijd haar mogelijkheid van betekenis (en zelfs haar vermogen te fascineren) gebaseerd op een dosis van lawaai 'geïnjecteerd in een consonante situatie of liever in een logisch proces. Alle interferentie moet altijd een tijdelijk en voorbijgaand fenomeen zijn, wiens enige functie die van magnetisch, vectoriaal gepolariseerde tijd is. Lawaai is dissonant, voorbijgaand, gevoelig (arsis), maar kan ook elke korte implus van energie zijn (slag, accent) met de bedoeling te verdwijnen in een willekeurig, gepolariseerde directionele tijd.
'L'âme' - soul - is de hoogste geïntegreerde situatie van materie die wij in staat zijn waar te neme n. Traditioneel, is het harmonische principe - als de enige manier van intergratie van muziek, niet in een logische maar in een fysische of 'biologische betekenis - altijd exclusief gericht geweest op de meest in het oog vallende parameter: toonhoogte. De enorme toename in muziekproductie en uitvoering in de 20 ste eeuw, staat ons toe het harmonische principe verder te verbreden, verder dan wij ooit droomden. De harmonisatie van tijd, ritme, tempo, intensiteit, kleur, beweging, ruimte ... Ik refereer aan dit fenomeen als poly- of holografisch schrijven. Deze manier van schrijven wordt getypeerd door verschillende parameters als authentieke dimensies van een complex van tijd en ruimte. Deze dimensies zijn niet alleen onafhankelijke 'kanalen, bedoelt om de informatie te weerstaan, zoals in het geval van sommige muziek uit het nabije verleden. Zij vormen een net van extreem diverse en veranderlijke verbindingen. In een holografisch verloop, gedragen verschillende dimensies zich op een homofone manier, dat wil zeggen, een vrijwel identieke materie rouleert door alle parameters (redundantie of interamplificatie systeem).
'El tremblor' - tremor - is de natuurlijke hoedanigheid van 'holistisch' muzikaal materiaal. In het kort is het het schrijven van emotie, mogelijk het fenomeen waar naar de evolutie van al het schrijven onvermijdelijk gericht is.
Dit werk is opgedragen aan mijn dierbare vriendin Fuencisla Escribano

Alex Hills



Alex Hills (1974) werd geboren in Cambridge, Engeland, en begon op zes jarige leeftijd piano te spelen en te componeren. Zijn eerste studies volgde hij aan de New England Conservatory of Music en aan de universiteiten van Sussex en Exeter, waar hij zijn propedeuse behaalde in 1996. Ook in dat jaar ontving hij een toelatingsbeurs voor de Royal Academy of Music, waar hij zowel een Masters graad als ook een Postgraduate diploma behaalde, studerend bij Michael Finnissy. Hills studeert op dit moment voor het eerste jaar voor een doctorsgraad aan de Universiteit van California, San Diego, waar hij de Kurt Weill beurs kreeg toegewezen. Hij nam deel aan zomer cursussen in Darmstadt, Dartington, Lake Placid en Royaumont, waar hij onder andere werkte met Sir Harrison Britwistle, Franco Donatoni en Brian Ferneyhough. Zijn muziek wordt vaak gespeeld in Engeland, zoals tijdens het 1997 Cheltenham Festival en de 1998 London Sinfonietta State of the Nation Day, als ook in Frankrijk en de Verenigde Staten, en uitgezonden door de BBC radio. Hills is tevens een zeer actieve musicus, zowel als dirigent van hedendaagse muziek en als pianist. Zo gaf hij premières van werken van Michael Finnissy, Jonathan Powell, Gabriel Erkoreka en vele anderen.

Parallels Antithetic
De Tsjechische semioticus Roman Jokobson suggereerde dat alle kunst betekenis geeft of eenvoudiger communiceert door parallellen. Hoe abstracter het medium, des te meer dingen worden gekarakteriseerd door de relatie tot elkaar, ofwel gelijk ofwel tegenovergesteld, en iet door de eigen kwaliteiten. Terugkeer naar een 'tonica' heeft alleen betekenis omdat het

herkenbaar is als gelijk aan de orginele 'tonica, en een modulatie er vanaf omdat het verschillend is. De basis voor dit stuk bestaat uit zere eenvoudige muzikale tegenstellingen (parallels antithetic) hoog/laag, blazers/strijkers, verticaal/lineair.

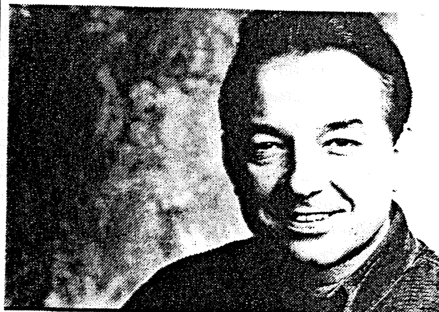
Scott Godin



Scott Godin (1970) begon op vijf jarige leeftijd piano te spelen. In 1993 sloot hij een pianostudie met een Bachelor of Muziek graad aan de Universiteit van Alberta af bij Helmut Brauss. Door het winnen van de Johann Strauss competitie in 1993 kon Godin zijn studie vervolgen bij de internationaal erkende pianist Paul Baudura-Skoda in Wenen, Oostenrijk. Zijn lessen bij de componisten Friedrich Cerha, Peter Burwik en Erich Urbanner in Oostenrijk leiden tot de toelating tot de Masters Degree in compositie bij zijn terugkeer naar Edmonton, Alberta. Godin voltooide deze opleiding compositie bij Malcolm Forsyth en Howard Bashaw in 1996. Op dit moment volgt hij een doctoraal onder leiding van Denys Bouliane aan de McGill Universiteit in Montreal, Quebec. Scott Godins muziek is uitgevoerd in Europa, Canada, en de Verenigde Staten. Godin was finalist tijdens het 1999 Canadian Broadcasting Corporation Young Composers Competition, en won twee Serge Garant Awards voor kamermuziek in de 1996 en 1998 SOCAN Young Composers Competities. Hij was winnaar van het NRW Symposium in Wesel, Duitsland in 1997. Een CD met zijn werk is uitgegeven op het label Soundland Alberta.

Flavour! (1998) voor piano en ensemble bereikt een ritmische en metrische speelsheid door muzikale verwachtingen te creeëren die soms ontkend worden en soms ook vervuld. Methodes vergelijkbaar aan 'phasing' vormen een opening groove met de helft van het ensemble in triple metrum en de rest van het ensemble speelt in duple metrum. Elk instrument werkt naar haar einddoel in een cumulatieve harmonie. Als deze harmonie is bereikt neemt de piano als belangrijkste instrument het over, daarmee het harmonische element naar een ander rijk verdrijvend. Als het weer drukker wordt worden de harmonie en het ritme complexer, het ensemble uiteindelijk in chaos brengend. Een terugkerende melodie, volledige georkestreed, brengt het ensemble weer tot rust. Het stuk eindigt met enkele verrassende momenten.

Alex Pauk

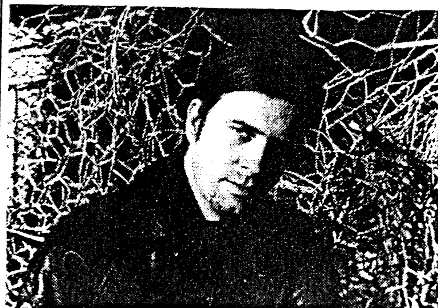


Vanaf zijn afstuderen aan de Universiteit van Toronto in 1971 is dirigent en componist Alex Pauk een toonaangevende vertegenwoordiger van de hedendaagse muziek in Canada. Na zijn afstuderen nam hij twee jaar deel aan de Ontario Arts Council Conductor's Workshop en vervolgde zijn studie daarna in Europa en Japan, aan Toho Gakuen School of Music in Tokyo.
In het begin van de jaren 70, vestigde Pauk zich in Vancouver waar hij in 1975 uitgeroepen werd tot Musicus van het Jaar. Tijdens zijn verblijf in Vancouver was hij medeoprichter van het nieuwe muziek ensemble Days Months en Years to Come, waarvan hij tot 1979 artistiek directeur en dirigent was. Voor zijn verblijf was Pauk reeds als dirigent verbonden als dirigent aan Array Music in Toronto.
Pauk keerde in 1980 terug naar Toronto en richtte daar in 1983 het Esprit Orchestra op. In zij rol als artistiek directeur en dirigent is Pauk toegewijd aan de ontwikkeling van de Canadese muziekliteratuur. Deze toewijding heeft geleid tot het geven van meer dan vijfendertig opdrachten aan Canadese componisten. Naast zijn brede aandacht voor de programmering is Pauk nauw betrokken bij Esprits educatieprogramma *Toward a Living Art.*
Pauk was vice-voorzitter van de ISCM World Music Days gehouden in 1984 in Toronto en Montreal. In 1986 was hij artistiek leider en dirigent van het Satan festival of New Music in Winnipeg, en was hij artistiek leider voor R. Murray Schafers *Princess of the Stars*, uitgevoerd tijdens Wildcat Lake in het Haliburton Forest en Wildlife Reserve.
Als componist schreef Pauk meer dan vijfendertig composities en ontving opdrachten van het CBC, New Music Concerts, Vancouver New Music Society, The Quebec Symphony Orchestra, het Toronto Symphony Orchestra, de toonaangevend Indiase danser en choreograaf Menaka Thakkar, harpiste Erica Goodman, het Hannafyrd Street Silver Band en vele anderen
Pauk schreef ook muziek voor film, televisie, radio en muziektheater. Zijn meest recente filmcompositie, geschreven in samenwerking met Alexina Louie, is een orkestsuite voor de soundtrack van de film *Last Night* van regisseur Don McKellar.
Pauk streeft naar muzikale verscheidenheid door de ontwikkeling van projecten voor het Esprit Orchestra als internationale tournees, multi-media uitvoeringen, muziektheater in de openlucht en het opbouwen van samenwerkingen met kunstenaars uit andere disiplines.

Concert voor harp en orkest
"Erica Goodman wordt gezien als Canada's beroemdste harpist met betrekking tot de ontwikelling van hedendaagse muziek. Toen zij mij vroeg om een harpconcert voor haar te componeren, was ik erg verheugd en dankbaar voor de grote mogelijkheden die dit door haar grote muzikaliteit bood. Ik besloot een stuk te schrijven in vijf delen die de veelzijdigheid van Erica weergeeft. Daarnaast voegde ik enkele kenmerken van mijn componeren in de afgelopen jaren toe, een soort vloeiende muziek naast muziek beïnvloed door harmonieën uit de jazz en de pop wereld.
De delen zijn genaamd :

I. Floating World
II. Riffs
III. Embrace
IV. Cadenza
V. Salsalito

De harp partij is volledig als eerste gecomponeerd. Met enkele aanpassingen is het ook als solostuk uit te voeren. Ik heb geen gebruik gemaakt van de veel voorkomende glissandi en arpeggios in harp concerten maar toon de virtuositeit van de speler door virtuoos pedaal gebruik.



Chris Paul Harman

Chris Paul Harman is geboren in Toronto en studeerde klassiek gitaar, cello en elektronische muziek aan het Royal Conservatory of Music bij Barton Wigg, Alan Stellings en Wes Wraggett. Harmans werk is uitgevoerd in Canada en daarbuiten door het CBC, Vancouver Orchestra, het Composer's Orchestra, het Edmonton Symphony Orchestra, het Esprit Orchestra, het

Kitchener-Waterloo Symphony, het Manitoba Chamber Orchestra, het National Arts Centre Orchestra, het National Youth Orchestra, het Orchestre de Chambre de Radio-Canada, het Tokyo Symphony, het Toronto Symphony Orchestra, het Windsor Symphony en het Winnipeg Symphony Orchestra. In 1986 was Harman finalist tijdens het CBC radio concours voor jonge componisten, waar hij in 1990 de eerste prijs won met zijn compositie *Iridescence*. Vervolgens ontving hij voor dit werk tijdens het International Rostrum of Composers in 1991 in Parijs, als geselecteerd werk van componisten onder 30 jaar, de eerste prijs. In 1994 ontving hij tijdens hetzelfde concours de aanmoedigingsprijs voor zijn *Concert* voor hobo en strijkers. Beide werken werden hierdoor uitgezonden in 25 landen. In 1998 ontving Harman de eerste prijs en de publieksprijs voor zijn werk *Blur* uitgevoerd door het Winnipeg Orchestra tijdens de DuMaurier Arts Limited Canadian Composers Competition.
In 1998 werd zijn *Sonata* voor altviool en piano genomineerd voor een Juno Award. Op dit moment werkt Harman aan een nieuw altviool concert voor Rivka Golani en het Winnipeg Symphony Orchestra voor het jaar 2000.

Met *Axle* wil ik mijn dank betuigen aan Alex Pauk, artistiek leider en dirigent van het Esprit Orkest, dat in de loop van 15 jaar zovele Canadese orkestwerken heeft uitgevoerd. Ik besloot als fundament voor deze compositie een werk van Pauk te gebruiken, het *Concert voor harp en orkest* dat hij op hetzelfde moment schreef en dat tijdens hetzelfde concert in première zou gaan. Na vele pogingen om nieuwe muziek te creëren met gebruik van volledige delen van het concert, ging ik geleidelijk met steeds kleinere delen werken, wat uiteindelijk leidde tot een twaalftoonsreeks, die de meest voorkomende toonhoogte opeenvolging van het stuk weergeeft. *Axle* bestaat uit verschillende delen, allen gescheiden door een exact getimede stilte, die niet aleen dienst doet om de energie op te nemen van het vorige deel, maar hopelijk ook om de lineaire verwachting te verkleinen aan de kant van de luisteraar. Aan het einde neigen de bewegingen in het werk naar dramatische extremen, en de opeenvolging ervan reflecteert een maximaal contrast.
Axle is geschreven in 1998 in opdracht van het Esprit Orkest met financieële ondersteuning van de Canada Council for the Arts en is opgedragen aan Alex Pauk.



Miriam Teepe – fluit/piccolo, Fernande Veldhuis – piccolo, Marieke Schut – hobo, Harry Troquet – bes/es klarinet, Harry Sparnaay – basklarinet, Margreet Bongers – fagot, Jan Harshagen – hoorn, Willem van der Vliet en Danielle Egberts – trompet, Toon van Ulsen – trombone, Jan Erik van Regteren Altena en Erik Kromhout – viool, Liesbeth Steffens – altviool, Doris Hochscheid – cello, Pieter Smithuysen – contrabas, Niek de Vente – piano, Steeph Gerritse, Tatiana Koleva en Arnold Marinissen – slagwerk, Javier Arias Bal –zamfona, Jan Panis - techniek

Asko Ensemble

Het Asko Ensemble is een ensemble dat zich volledig heft toegelegd op de uitvoering van twintigste eeuwse muziek. Het ASKO, opgericht in 1966 als een studentorkest is in de loop der jaren uitgegroeit tot een professioneel ensemble, met een bezetting die varieert per uitvoering afhankelijk van het te spelen werk. Recentelijk zijn programma's gewijd aan componisten als György Kurtág, György Ligeti, Karlheinz Stockhausen, Edgard Varèse en Claude Vivier. Het ensemble werkt vaak in nauwe samenwerking met componisten zoals bij de uitvoering van premières van Louis Andriessen, Brian Ferneyhough, Silvia Fórmina, Luca Francesconi, Fred Frith, Benedict Mason, Klas Torstensson, Theo Verbey, Iannis Xenakis, John Zorn en Robert Zuidam. Het ensemble heeft geen vaste dirigent maar werkt regelmatig samen met dirigenten als Riccardo Chailly, Péter Eötvös, Oliver Knussen en Hans Zender.

Ilan Volkov



Geboren in Israel begon Volkov op zes jarige leeftijd viool te spelen. Hij studeerde viool bij Chaim Taub, aanvoerder van het Israel Philharmonic Orchestra, en daarnaast ook piano bij Alexander Volkov en compositie bij Abel Ehrlich. Van 1991 tot 1993 studeerde hij directie bij Mendi Rodan aan de Rubin Academy of Music in Jerusalem. In 1993 vertrok Volkov naar Engeland om bij Colin Matters, George Hurst, Sir Colin Davis en Ilya Musin aan de Royal Academy of Music te studeren. In 1996 nam hij deel aan masterclasses van Pierre Boulez met de London Symphony Orchestra en later ook bij Helmut Rilling en Eliot Gardener.
Aan het begin van het seizoen 1997-1998 werd Volkov benoemd tot dirigent van het London Philharmonic Youth Orchestra. Daarnaast is hij assistent van dirigent Seij Ozawa bij de Boston Symphony Orchestra.

Esprit Ensemble

Het Esprit Ensemble bestaat uit leden van het Esprit Orchestra. Esprit Orchestra is Canada's enige orkest dat zich volledig toelegt op de uitvoering van hedendaagse orkestrale muziek van Canadese musici en bestaat uit 45 vaste leden. In 1983 is het orkest opgericht door Artistiek leider Alex Pauk. Esprit geeft opdrachten en verzorgt premières van nieuw werk, verzorgt radio uitzendingen
en maakte CD opnames. Esprit verzorgt jaarlijks een serie in Toronto en voert vele speciale concerten uit vaak in samenwerking met wereldberoemde solisten. Uitvoeringen zijn regelmatig te beluisteren op CBC Radio 1 en 2.
In 1998 ontving het orkest een JUNO Award voor haar CD opname van Tabuh-Tabulan: Music of Colin McPhee.
Esprits tournee door Europa begint in Nederland en is mede tot stand gekomen door genereuze bijdrages van het Depart of Foreign Affairs and International Trade of Canada, The Canada Council of the Arts en The SOCAN Foundation.

Erica Goodman - harp

Erica Goodman, geboren in Toronto, Canada, studeerde aan de Royal University of Music in Toronto, aan de National Music Camp in Interlochen, Michigan en aan het Curtis Institute of Music in Philadelphia. Zij speelde onder andere tijdens opnames onder leiding van Igor Stravinsky. Zij speelde op vele festivals en werkte samen met vele bekende orkesten en ensembles.
Goodman is te beluisteren op CD van de lables BIS, Marquis, opening Day en CBC. In 1980 won zij de Grand Prix du Disque Canada voor haar opname "Flute and Harp" die zij maakte in samenwerking met Robert Aitken.